Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►**B**

ДИРЕКТИВА 2003/49/ЕО НА СЪВЕТА

от 3 юни 2003 година

относно общата система на данъчно облагане на плащания на лихви и роялти между свързани дружества от различни държави-членки

(ОВ L 157, 26.6.2003 г., стр. 49)

Изменена със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 2004/76/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година	L 157	106	30.4.2004 г.
►**M2**	Директива 2004/66/ЕО на Съвета от 26 април 2004 година	L 168	35	1.5.2004 г.
►**M3**	Директива 2006/98/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	129	20.12.2006 г.
►**M4**	Директива 2013/13/ЕС на Съвета от 13 май 2013 година	L 141	30	28.5.2013 г.

▼B

ДИРЕКТИВА 2003/49/ЕО НА СЪВЕТА

от 3 юни 2003 година

относно общата система на данъчно облагане на плащания на лихви и роялти между свързани дружества от различни държави-членки

Член 1

Приложно поле и процедура

1. Плащания на лихви и роялти в държава-членка се освобождават от всякакви данъци, налагани върху такива плащания в тази държава, независимо дали се събират чрез удържането им при източника или чрез определянето им на базата на данъчни декларации, при условие че бенефициерът на лихвите или роялтите е дружество от друга държава-членка или е място на стопанска дейност в друга държава-членка на дружество от държава-членка.

2. Плащане, направено от дружество на държава-членка или от място на стопанска дейност в друга държава-членка, се счита за възникнало в тази държава-членка, наричана по-долу „държава източник“.

3. Място на стопанска дейност се третира като платец на лихви или роялти, само доколкото тези плащания представляват данъчно признат разход за мястото на стопанска дейност в държавата-членка, в която то се намира.

4. Дружество от държава-членка се третира като бенефициер на плащанията на лихви или роялти, само ако получава тези плащания в своя полза, а не като посредник, като например представител, фидуциарен собственик или пълномощник, за друго лице.

5. Място на стопанска дейност се третира като бенефициер на лихви или роялти в следните случаи:

а) ако вземането по дълг, правото или използването на информация, по отношение на които възникват плащания на лихви или роялти, са ефективно свързани с това място на стопанска дейност; и

б) ако плащанията на лихви или роялти представляват доход, по отношение на който това място на стопанска дейност се облага в държавата-членка, в която се намира, с някои от данъците, посочени в член 3, буква а), iii), или в Белгия — с „impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders“, или в Испания — с „Impuesto sobre la Renta de no Residentes“, или с данък, който е идентичен, или който по същество е подобен, и който се налага след датата на влизане в сила на настоящата директива в допълнение към или вместо тези съществуващи данъци.

6. Когато място на стопанска дейност на дружество от държава-членка се третира като платец или като бенефициер на лихви или роялти, никоя друга част от дружеството не се третира като платец или бенефициер на тези лихви или роялти за целите на настоящия член.

7. Този член се прилага само ако дружеството, което е платец, или дружеството, чието място на стопанска дейност се третира като платец, на лихви или роялти, е свързано дружество на дружеството, което е бенефициер, или чието място на стопанска дейност се третира като бенефициер на тези лихви или роялти.

8. Този член не се прилага, когато лихвите или роялтите се плащат от или на място на стопанска дейност на дружество от държава-членка, което се намира в трета страна, и дейност на дружеството се извършва изцяло или частично чрез това място на стопанска дейност.

▼B

9. Нищо в настоящия член не препятства една държава-членка да вземе под внимание, при прилагане на данъчните си закони, лихвите и роялтите, получени от нейни дружества, от места на стопанска дейност на нейни дружества или от места на стопанска дейност, които се намират в тази държава-членка.

10. Една държава-членка има възможност да не прилага настоящата директива спрямо дружество от друга държава-членка или място на стопанска дейност на дружество от друга държава-членка, когато условията, определени в член 3, буква б), не са били изпълнявани в продължение на две години непрекъснато.

11. Държавата източник може да изисква изпълнението на изискванията, предвидени в настоящия член и в член 3, да бъде доказано с удостоверение в момента на плащането на лихвите или роялтите. Ако изпълнението на изискванията, предвидени в настоящия член, не бъде удостоверено в момента на плащането, държавата-членка е свободна да иска удържане на данък при източника.

12. Държавата източник може да постави като условие за освобождаване от данъци съгласно настоящата директива това, че тя е издала решение, което понастоящем разрешава освобождаване след удостоверяване на изпълнението на условията, предвидени в настоящия член и член 3. Решение за освобождаване от данъци се издава в срок най-късно до три месеца след удостоверяването, и след като такава допълнителна информация, която държавата източник може да поиска, бъде предоставена. Решението е валидно за срок най-малко една година след издаването му.

13. За целите на параграфи 11 и 12 удостоверението, което трябва да бъде представено във връзка с всеки договор за плащане, е валидно за период най-малко една година, но не повече от три години от датата на издаване и съдържа следната информация:

а) доказателство за седалището за данъчни цели на дружеството получател и, когато е необходимо, за съществуването на място на стопанска дейност, удостоверено от данъчния орган на държавата-членка, в която дружеството получател се е установило за данъчни цели, или в която се намира мястото на стопанска дейност;

б) удостоверение за качеството на бенефициер в лицето на дружеството получател, съгласно параграф 4, или наличието на условия, съгласно параграф 5, когато място на стопанска дейност е получателят на плащането;

в) за дружеството получател изпълнение на изискванията съгласно член 3, буква а), iii);

г) минимално участие или критерий за минимално участие с право на глас съгласно член 3, буква б);

д) периодът, в който участието по буква г) е съществувало.

Освен това държавите-членки могат да изискват посочване на правното основание за плащанията съгласно договора (например договор за заем или лицензионен договор).

14. Ако изискванията за освобождаване не бъдат изпълнени, дружеството получател или мястото на стопанска дейност незабавно информират дружеството платец или мястото на стопанска дейност и, ако държавата източник изисква това — компетентния орган на тази държава.

15. Ако на дружеството платец или на мястото на стопанска дейност е удържан данък при източника, от който трябва да бъдат освободени съгласно настоящия член, може да бъде отправено искане за връщане на този данък при източника. Държавата-членка може да изисква информацията, определена в параграф 13. Заявлението за връщане трябва да се представи в определения срок. Този срок е най-малко две години от датата на плащане на лихвата и роялтите.

▼B

16. Държавата източник връща надвзетия при източника данък в срок от една година след надлежно получаване на заявлението и на такава допълнителна информация, каквато би сметнала за разумно да поиска. Ако данъкът, удържан при източника, не бъде върнат в този срок, дружеството получател или мястото на стопанска дейност имат право, след изтичането му, на лихва върху данъка с процент, съответстваща на основния лихвен процент, който се прилага в подобни случаи съгласно местното законодателство на държавата източник.

Член 2

Определения за лихва и роялти

За целите на настоящата директива:

а) „лихва“ означава доход от вземания по дългове от всякакъв вид, обезпечени или не с ипотека и, даващи или не право на участие в печалбите на длъжника, и по-специално, доход от ценни книжа и доход от облигации или ценни книжа с фиксиран лихвен процент, включително премии, свързани с такива ценни книжа, облигации или ценни книжа с фиксиран лихвен процент; неустойките за просрочено плащане не се считат за лихва;

б) „роялти“ означава всяко плащане, получено като възнаграждение за използването или за правото на използване на авторското право върху литературни и художествени произведения или научни трудове, включително кинематографични филми и софтуер, всеки патент, марка, дизайн или модел, скица, тайна формула или процес, или за промишлена, търговска или научна информация; плащане за използването или правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване се счита за роялти.

Член 3

Определения за дружество, свързано дружество и място на стопанска дейност

За целите на настоящата директива:

а) „дружество от държава-членка“ означава всяко дружество:

i) което приема една от формите, изброени в приложението към настоящата директива; и

ii) което, съгласно данъчните закони на дадена държава-членка, се счита за утановено в тази държава-членка и, по смисъла на конвенцията за двойно данъчно облагане на доходите, подписана с трета страна, не се счита за установена за данъчни цели извън Общността; и

iii) което е предмет на данъчно облагане с един от следните данъци без освобождаване, или с данък, който е идентичен или подобен, и който се налага след датата на влизане в сила на настоящата директива като допълнение към или вместо тези съществуващи данъци:

— impôt des sociétés/vennootschapsbelasting в Белгия,

— selskabsskat в Дания,

— Körperschaftsteuer в Германия,

— Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων в Гърция,

▼B

— impuesto sobre sociedades в Испания,

— impôt sur les sociétés във Франция,

▼M4

— porez na dobit в Хърватия,

▼B

— корпоративен данък в Ирландия,

— imposta sul reddito delle persone giuridiche в Италия,

— impôt sur le revenu des collectivités в Люксембург,

— vennootschapsbelasting в Нидерландия,

— Körperschaftsteuer в Австрия,

— imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas в Португалия,

— yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund във Финландия,

— statlig inkomstskatt в Швеция,

— корпоративен данък в Обединеното кралство,

▼M2

— Daň z příjmů právnických osob в Чешката република,

— Tulumaks в Естония,

— φόρος εισοδήματος в Кипър,

— Uzņēmumu ienākuma nodoklis в Латвия,

— Pelno mokestis в Литва,

— Társasági adó в Унгария,

— Taxxa fuq l-incomeв Малта,

— Podatek dochodowy od osób prawnych в Полша,

— Davek od dobička pravnih oseb в Словения,

— Daň z príjmov právnických osôb в Словакия,

▼M3

— корпоративен данък в България,

— impozit pe profit, impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți в Румъния;

▼B

б) едно дружество е „свързано дружество“ на второ дружество, ако са налице следните условия:

i) първото дружество има пряко минимално участие в размер на 25 % в капитала на второто дружество, или

ii) второто дружество има пряко минимално участие в размер на 25 % в капитала на първото дружество, или

iii) третото дружество има пряко минимално участие в размер на 25 % в капитала и на първото, и на второто дружество.

▼B

Участията могат да включват само дружества, установени на територията на Общността.

Държавите-членки обаче имат възможност да заместят критерия за минимално участие в капитала с този за минимално участие с право на глас;

в) „място на стопанска дейност“ означава фиксирано място на дейност в държава-членка, откъдето се ръководи цялата или част от дейността на дружество от друга държава-членка.

Член 4

Изключване на плащания под формата на лихви или роялти

1. Държавата източник не е задължена да гарантира предимствата от настоящата директива в следните случаи:

а) плащания, които се третират като разпределение на печалба или като изплащане на капитал съгласно законите на държавата източник;

б) плащания от искове по дългове, които водят до право на участие в печалбите на длъжника;

в) плащания от искове по дългове, които дават право на кредитора да замени своето право на лихва за право на участие в печалбите на длъжника;

г) плащания от искове по дългове, при които няма клауза за връщане на главницата, или когато сумата е дължима след повече от 50 години след датата на емитирането.

2. Когато поради специалните взаимоотношения между платеца и бенефициера на лихвите или роялтите или между един от тях и някое друго лице, сумата на лихвите или роялтите надвишава сумата, която би била договорена между платеца и бенефициера в отсъствието на такива взаимоотношения, разпоредбите на настоящата директива се прилагат само към последната сума, ако има такава.

Член 5

Измами и злоупотреби

1. Настоящата директива не препятства прилагането на разпоредбите на националното право или на тези, базирани на споразумения, необходими за предотвратяването на измами или злоупотреби.

2. Държавите-членки могат, при транзакции, основният мотив или един от основните мотиви на които, е данъчна измама, избягване на данъчно облагане или данъчна злоупотреба, да отнемат предимствата по настоящата директива или да откажат да я приложат.

▼B

Член 6

▼M1

Преходни правила за Чешката република, Гърция, Испания, Латвия, Литва, Полша, Португалия и Словакия

1. На Гърция, Латвия, Полша и Португалия се разрешава да не прилагат разпоредбите на член 1 до датата на прилагане, посочена в член 17, параграфи 2 и 3 от Директива 2000/48/ЕО на Съвета от 3 юни 2003 г. относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания ([1]). По време на преходния период от осем години, започващ на гореспоменатата дата, ставката на данъка върху плащанията на лихви или авторски и лицензионни възнаграждения в полза на свързано дружество от друга държава-членка или в полза на място на стопанска дейност, разположено в друга държава-членка, на дадено свързано дружество от държава-членка, не може да превишава 10 % през първите четири години и 5 % през последните четири години.

На Литва се разрешава да не прилага разпоредбите от член 1 до датата на прилагане, посочена в член 17, параграфи 2 и 3 от Директива 2000/48/ЕО на Съвета от 3 юни 2003 г. относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания. По време на преходния период от шест години, започващ на гореспоменатата дата, ставката на данъка върху плащанията на авторски и лицензионни възнаграждения в полза на свързано дружество от друга държава-членка или в полза на място на стопанска дейност, разположено в друга държава-членка, на дадено свързано дружество от държава-членка, не може да превишава 10 %. През първите четири години от шестгодишния преходен период ставката на данъка върху плащанията на лихви в полза на свързано дружество от друга държава-членка или в полза на място на стопанска дейност, разположено в друга държава-членка, не може да превишава 10 %; а през следващите две години данъчната ставка върху такива плащания по лихви не може да превишава 5 %.

На Испания и Чешката република се разрешава — само за плащания на авторски и лицензионни възнаграждения — да не прилагат разпоредбите от член 1 до датата на прилагане, посочена в член 17, параграфи 2 и 3 от Директива 2000/48/ЕО на Съвета. По време на преходния период отшест години, започващ на гореспоменатата дата, ставката на данъка върху плащанията на авторски и лицензионни възнаграждения в полза на свързано дружество от друга държава-членка или в полза на място на стопанска дейност, разположено в друга държава-членка, на дадено свързано дружество от държава-членка, не може да превишава 10 %. На Словакия се разрешава — само за плащания на авторски и лицензионни възнаграждения — да не прилага разпоредбите от член 1 по време на преходен период от две години, който започва от 1 май 2004 г.

Тези временни правила обаче са подчинени на непрекъснатото прилагане на всяка данъчна ставка, по-ниска от посочените в първа, втора и трета алинея, предвидени съгласно двустранните спогодби, подписани между Чешката република, Гърция, Испания, Латвия, Литва, Полша, Португалия или Словакия и останалите държави-членки.

2. В случаите, в които дружество от държава-членка или място на стопанска дейност, разположено в тази държава-членка на дружество от държава-членка:

— получи лихви или авторски и лицензионни възнаграждения от свързано дружество от Гърция, Латвия, Литва, Полша или Португалия,

([1]) ОВ L 157, 26.6.2003 г, стр. 38.

▼M1

— получи авторски и лицензионни възнаграждения от свързано дружество от Чешката република, Испания или Словакия,

— получи лихви или авторски и лицензионни възнаграждения от място на стопанска дейност на свързано дружество от държава-членка, разположено в Гърция, Латвия, Литва, Полша или Португалия,

или

— получи авторски и лицензионни възнаграждения от място на стопанска дейност на свързано дружество от държава-членка, разположено в Чешката република, Испания или Словакия,

първата държава-членка позволява сума, равна на данъка, платен в Чешката република, Гърция, Испания, Латвия, Литва, Полша, Португалия или Словакия, в съответствие с параграф 1, върху този приход като отчисления от данъка върху прихода на дружеството или мястото на стопанска дейност, което е получило този приход.

3. Отчислението, предвидено в параграф 2, не бива да надхвърля по-ниското от:

а) данъка, платим върху такъв приход, въз основа на параграф 1, в Чешката република, Гърция, Испания, Латвия, Литва, Полша, Португалия или Словакия, или

б) онази част от данъка върху прихода на дружеството или мястото на стопанска дейност, което е получило лихвата или авторски и лицензионни възнаграждения, изчислени преди да е направено отчислението, която съответства на тези плащания съгласно националното право на държавата членка, от която е дружеството или в която е разположено мястото на стопанска дейност.

▼B

Член 7

Изпълнение

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от 1 януари 2004 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за текста на основните разпоредби от националното законодателство в областта, регулирана от настоящата директива, както и за таблицата на съответствието между разпоредбите на настоящата директива и приетите национални разпоредби.

Член 8

Преразглеждане

До 31 декември 2006 г. Комисията докладва на Съвета за изпълнението на настоящата директива, и по-специално с оглед разширяването на нейния обхват до дружества и предприятия, различни от тези, посочени в член 3 и в приложението.

▼B

Член 9

Клауза за ограничаване

Настоящата директива не засяга прилагането на такива разпоредби на националното законодателство и на споразумения, които са извън разпоредбите на настоящата директива и са предназначени да премахнат или облекчат двойното данъчно облагане на лихвите и роялтите.

Член 10

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз.*

Член 11

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ

Списък на дружествата, предмет на член 3, буква а) от настоящата директива

а) дружества по белгийското законодателство, известни като: „naamloze vennootschap/société anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/ société en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée à responsabilité limitée“ и тези организации, учредени съгласно публичното право, които осъществяват дейността си съгласно частното право;

▼M3

аа) Дружества, които съгласно българското право са познати като: „събирателното дружество“, „командитното дружество“, „дружеството с ограничена отговорност“, „акционерното дружество“, „командитното дружество с акции“, „кооперации“, „кооперативни съюзи“, „държавни предприятия“, регистрирани в съответствие с българското право и извършващи търговски дейности;

аб) Дружества, които съгласно румънското право са познати като: „societăți pe acțiuni“, „societăți în comandită pe acțiuni“, „societăți cu răspundere limitată“;

▼B

б) дружества по датското законодателство, известни като: „aktieselskab“ и „anpartsselskab“;

в) дружества по немското законодателство, известни като: „Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschräenkter Haftung“ и „bergrechtliche Gewerkschaft“;

г) дружества по гръцкото законодателство, известни като: „ανώνυμη εταιρία“;

д) дружества по испанското законодателство, известни като: „sociedad anónima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada“ и тези организации, учредени съгласно публичното право, които осъществяват дейността си съгласно частното право;

е) дружества по френското законодателство, известни като: „société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée“ и промишлени и търговски публични дружества и предприятия;

ж) дружества по ирландското законодателство, известни като: „public companies limited by shares or by guarantee, private comtpanies limited by shares or by guarantee“, организации, регистрирани съгласно the Industrial and Provident Societies Act или строителни кооперации, регистрирани съгласно the Building Societies Acts;

з) дружества по италианското законодателство, известни като: „società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata“ и публични и частни правни субекти, извършващи промишлена и търговска дейност;

и) дружества по законодателството на Люксембург, известни като: „société anonyme, société en commandite par actions y société à responsabilité limitée“;

й) дружества по нидерландското законодателство, известни като: „naamloze vennootschap y besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“;

к) дружества по австрийското законодателство, известни като: „Aktiengesellschaft“ и „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“;

л) търговски дружества или дружества, учредени съгласно гражданското право, които имат търговска форма, кооперативи и публични предприятия, учредени съгласно португалското право;

▼B

м) дружества по финландското право, известни като: „osakeyhtiö/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, säästöpankki/sparbank“ и „vakuutusyhtiö/försäkringsbolag“;

н) дружества по шведското право, известни като: „aktiebolag“ и „försäkringsaktiebolag“;

о) дружества, учредени съгласно правото на Обединеното кралство.

▼M2

п) дружества, създадени съгласно чешкото законодателство, известни като:

„akciová společnost“, „společnost s ručením omezeným“, „veřejná obchodní společnost“, „komanditní společnost“, „družstvo“;

р) дружества, създадени съгласно естонското законодателство, известни като:

„täisühing“, „usaldusühing“, „osaühing“, „aktsiaselts“, „tulundusühistu“;

с) дружества, създадени съгласно кипърското законодателство, които се наричат дружества съгласно нормативната уредба на дружественото право, дружества, учредени съгласно публичното право, както и всички други организации, които се считат за дружества съгласно законодателството за подоходното данъчно облагане;

т) дружества, създадени съгласно латвийското законодателство, известни като:

„akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;

у) дружества, създадени съгласно литовското законодателство;

ф) дружества, създадени съгласно унгарското законодателство, известни като:

„közkereseti társaság“, „betéti társaság“, „közös vállalat“, „korlátolt felelősségű társaság“, „részvénytársaság“, „egyesülés“, „közhasznú társaság“, „szövetkezet“;

х) дружества, създадени съгласно малтийското законодателство, известни като:

„Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata“, „Socjetajiet in akkomandita li lkapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet“;

ц) дружества, създадени съгласно полското законодателство, известни като:

„spółka akcyjna“, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“;

ч) дружества, създадени съгласно словенското законодателство, известни като:

„delniška družba“, „komanditna delniška družba“, „komanditna družba“, „družba z omejeno odgovornostjo“, „družba z neomejeno odgovornostjo“;

ш) дружества, създадени съгласно словашкото законодателство, известни като:

„akciová spoločnos“, „spoločnosť s ručením obmedzeným“, „komanditná spoločnos“, „verejná obchodná spoločnos“, „družstvo“;

▼M4

щ) дружества по хърватското право, известни като „dioničko društvo“, „društvo s ograničenom odgovornošću“, и други дружества, учредени съгласно хърватското право и подлежащи на облагане с данък върху печалбата в Хърватия.